

Hensyn til denne Sag, og der er jo mange Forsøg, som kunne gjøres. Lykkeligt vilde det jo være, dersom det Forsøg kunde faae Tilslutning, at man endnu tog selve Hærløvsforslaget for og behandlede det positivt, forsøgte at skaffe en Majoritet for et eller andet Forslag, saaledes at, hvad der blev sendt herfra, virkelig kunde betragtes som et Udtryk for Folkethingets Anskuelse. Saadant er jo desværre ikke rimeligt, men umuligt tør man jo paa den anden Side ikke sige, at det er. Man har jo set før, at man har kunnet blive enig i den ellefte Time, man har jo set før, at man er kommen til hinanden, ikke paa den Maade som, naar man vil hjøbflaa om en Hest, men saaledes, som Gentlemen komme til Gentlemen. Lad os da se, om vi ikke kunne blive enige, lad os da uagtet det forskjellige Syn paa Sagen se, hvor Divergenspunkterne ere, og sige vor Mening rent ud ligeoverfor hinanden, idet vi selvølgelig stole paa, at, dersom vi ikke naae til fuld Enighed, er dog Forholdet saaledes, at vi vide, at, hvad der bliver sagt, ikke bliver brugt og ikke bliver misbrugt; lad os komme til hinanden paa en Maade, der baade viser Tillid og vækker Tillid. Jeg indrømmer, at jeg jo neppe anser det for sandsynligt, at Saadant kunde lykkes, men umuligt tør jeg dog ikke sige, det er, da dog vistnok den overveieende Del af Thingets Medlemmer alle ere bejalede af et levende Ønske om dog at faae Sagen endt nu, efter at vi have forhandlet i 8 Maanedes. Jeg tror tillige, at der er en overveieende Del af Thingets Medlemmer, som ogsaa ønske Sagen endt saaledes, at de faae Hovedafgjørelsen lagt i Folkethingets Haand, og jeg tror saa meget mere, at mange Medlemmer ønske netop at faae Hovedafgjørelsen lagt i Folkethingets Haand, som man let vil kunne se, at der ellers vil være en Mulighed for, at Sagens Afgjørelse kunde blive lagt i Fællesudvalgets Haand, hvor de netop ikke ønske den lagt; men der er jo desuden ogsaa andre Forsøg, der endnu kunde gjøres, enten samtidig eller senere, og man har jo forleden Dag hørt, at det kom ikke an paa en 10—12 Dage, endnu mindre altsaa paa det Par Dage, der kunde være Tale om ved at vise Sagen tilbage til Udvalget. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vil jo have Behandling i Fællesudvalg à tout prix; for enhver Pris er han villig til at slutte sig dertil. Vi anse Nytten deraf for tvivlsom, men have Tritet imod at gaa med dertil. Vi ere villige til at fremme Sagen til Fællesudvalget, hvis det kan gjøres med nogenformhelt Udfigt til Nytte, hvis der med alt muligt Forbehold og al mulig Forsigtighed, som det ærede Medlem kan ville vise — vi skulle ikke betragte nogenformhelt Uttring af ham som værende præjudicerende for hans Stilling — dog idetmindste kan ligge en fælles Grundertkjendelse bagved vore forskjellige

Standpunkter. Hvilken denne fælles Grundertkjendelse maatte være, derom har jeg allerede udtalt mig. Hvad jeg derfor vilde synes naturligt, var, om vi gjorde et Forsøg med de Herrer, der ville Fællesudvalg à tout prix, om vi, der ere villige til at lade Sagen blive befordret til Fællesudvalget, men kun ere uenige om Maaden, hvorpaa det skal gjøres, dog gjorde et Forsøg. Er det ikke muligt at finde en Maade, paa hvilken vi i Kompagni kunne bygge en Bro, over hvilken Sagen vil kunne føres? Men endelig er der endnu Noget, der ogsaa kunde være naturligt. Vi have søgt ved et Vindringsforslag, vi opstillede, at anvise en Lei, ad hvilken vi troede, at der kunde bygges en Bro for Sagen til Fællesudvalget. Den fandt, jeg vil ikke sige, ikke Thingets Bisald, men ikke Bisald hos den Fjerdedel eller Femtedel af Thinget, der negtede den. I den Henseende er det jo muligt, at vi kunde finde paa et eller andet Forslag, som kunde bruges som Bro til at føre Sagen videre. Selv om denne Bro ikke blev bygget af os i Kompagni med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, var det dog muligt, at der kunde være andre ærede Medlemmer af Thinget, der gjerne vilde lade Sagen vandre videre. Jeg ser derfor ikke Andet end, at der kan være Meget og mange Forsøg, der endnu baade kunne gjøres og bør gjøres, og jeg tillader mig derfor at støtte det Forslag, der er fremkommet fra et æret Medlem om at vise Sagen tilbage til Udvalget, og at opfordre Thinget til at stemme for dette Forslag. Jeg tilstaar, at jeg virkelig venter og haaber at finde Støtte hos alle de Medlemmer, der ønske, at der endnu skal gjøres et Forsøg paa at komme til Enighed og naae en Afgjørelse af dette Spørgsmaal fra Folkethingets Side. Jeg venter ogsaa at faae en Støtte hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller. Thi han vil jo ikke nedlægge Arbeidet, og det, her tilfigtes, er jo netop at fortsætte Arbeidet, for om muligt at finde en Bro, ad hvilken Sagens Førelse kunde ske til Landstinget og Fællesudvalget. Jeg venter endelig at finde en Støtte hos alle dem, der i sin Tid viste os den Tillid at give os Tilladelse til at maatte faae et Vindringsforslag stillet, ved hvilket vi haabede at kunne faae Sagen fremmet; jeg venter, at de heller ikke nu vilde negte os Leilighed til at gjøre et fornøjet Forsøg. Jeg opfordrer derfor det høie Thing til at slutte sig dertil; naar jeg anbefaler det paa mine egne og Meningsfællers Vegne, er det oprigtig og loyalt, vi vække en Haand ud. Vi ere villige til at vandre med Enhver, der ønsker at fremme Sagen; vi ere ogsaa villige til at sjøkke bagester Enhver, der vil føre an til at faae Sagen frem enten til Enighed eller videre Forhandling med Udfigt til Nytte. Vi have kun een Betingelse